

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Petri Ribadeneiræ, Societatis Iesv Presbyteri, De
Tribulationibvs huius seculi Libri Duo**

**Ribadeneyra, Pedro de
Coloniae, 1604**

IV. Quare Deus peccata quædam per alia puniat, & quàm punitio hæc
grauis sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50340](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-50340)

iudicia perscrutari & iudicare præsumpsit. Sed ut aliquid tandem infim nostri fines repetamus, dubia præcedunt capitulo proposita paucis declarabimus

CAPVT IV.

QVARE DEV S PECCAT.
quædam per alia puniat, & quām punitio hæc grauis sit.

Regius Propheta David de peccatis cum Deo colloquens ait: *apone iniuriam super iniuriam eorum, & non intrent in iustitiam tuam.* Item postolus Paulus expressè inquit: *Quis cognovissent Deum; non sicut Deum glorificauerunt, aut gratias eggerunt: sed euenterunt in cogitationibus suis, & obscurum est insipiens cor eorum: dicentes enim se sapientes, stulti facti sunt.* Et mutauerunt gloriam incorruptibilis Dei, in similitudinem imaginis corruptibilis hominis, & lucrum, & quadrupedum, & serpantium. Propter quod tradidit illos Deus in reprobum sensum: ut faciant ea, quæ non conuenient. **2. Thess. 2. unt.** Et alibi: *Eò quod charitatem veritatis non receperunt ut salvi fierent.* Ideò minus illis Deus operationem erroris, ut credant mendacio: ut iudicentur omnes, qui non crediderūt veritati, sed consenserunt iniuriam.

Ex

Ex his alijsque S. scripturæ locis, Theologici concludunt, Deū frequenter peccata quædam per alia punire, nec immerrito, nō quod Deus alicuius peccati operator & causa sit: (neque enim illud possibile est, uti suprà declarauimus) sed quia peccatorem diuinam gratiam acceptare & benè ut illa nolentem propter obstinatam & peruersam voluntatē & pertinaciam suam, eadem planè destituit, sine qua pauper, nudus, inermis, subiectus & subiugatus manet sensualibus & inordinatis appetitis & inclinationibus malis; ita ut instar effrenati & indomiti equi, seipsum præcipitet in alia grauiora scelera, quæ per se peccata sunt, & ex supra dicta causa pœnæ nuncupantur, omnium præcedentium delictorum, quibus promeruit ut freno & singulari Dei gratia & auxilio priuaretur. Hinc sanctus Gregorius: Peccatum primum alterius subsequentis peccati causam, posterius verò præcedentis delicti pœnam esse affirmat. Et alio in loco: Peccatum, inquit, quod ex peccato oritur, non iam peccatum tantummodo, sed peccatum est & pena peccati, quia iusto iudicio omnipotens Deus cor peccantis obnubilat: ut præcedentis peccati merito etiam in alia cadat. Quæ enim liberare noluit, dese-

L. b. 5.
ms. c. 12.

L 7 ren

rendo percussit. Hæc ipsa S. Gregorij
ba sunt super Prophetam Iob. quietiam

Homil. II. super Ezechiem scribens, ad longum
adiunctis circumstantijs ostendit & do-
cet, Peccatum primum, peccatum simu-
esse & causā peccati, ita ut peccatum
peccato sequitur, peccatum simul sit & po-
na peccati, tametsi Deus peccatorem in
hac vita nunquam sic absolute deserat,
ut mediante sua gratia conuersus, pa-
nitere nequeat.

Punitio hęc Dei grauis & terribilis est,
& multò magis, quàm quævis alia tem-
poralis formidanda, quia nec sterilitas
aut annonæ caritas, neque fames, aut ve-
neno sa aëris infectio, neque pestis aut al-
terius cuiuspiam mortiferi morbi gravis-
tio, vel bellum, denique nec regnum
dissidium, aut alia quæcunque tempora-
lis afflictio, tam apertum & horribile in-
cundiæ & indignationis diuinæ signum
est, quàm si peccatum vnum per alij
puniatur: nam licet reliquæ pœnae tem-
porales aliquantulum acerbæ & formi-
dabiles videantur, plerunque tamen pœ-
ternæ sunt, pœna autem hæc abomini-
bilis est, & vltio Inimici. Ideoque Domi-
nus per Ieremiam sic loquitur: *Flagi-
mici percusite castigatione crudeli: proprie-
tati iudicinem iniurias tua dura fai-*

Ierem. 30.

sum peccatum: Et alibi apud cundem
hoc genus plagarum ventum appellat v-
rentem, non ad ventilandum & purgan-
dum, sed ad comburendum & consumē-
dum.

Res sanè horrenda & summoperè ob-
stupescenda, Deum, (qui ipsa infinita &
immersa bonitas est, qui virtutem supra
omnem modum diligit, eandemque æ-
terna gloria remunerat, qui detestatur
peccatum, & perpetuis inferni tormentis
delicta castigat, quiq; scipsum Deo Patri
pro nobis offerēs sanguinem suum effu-
dit, & mortuus est in ligno crucis ad de-
lendum & destruendum peccatum) eun-
dem inquam nihilominus tot ac tantas
in mundo iniquitates, & detestanda atq;
execranda scelera tolerare, quæ bruta
animantia ipsosque demones & inferna-
les vultures magis, quam homines de-
cent: præterea permittere innumeras
propemodum & maximè diuersas Hæ-
reses superioribus sæculis exortas, hoc
nostro, proh dolor, infelicissimo tem-
pore, opere compleri.

Hæresis enim omnium totius mundi
peccatorum seu delictorum peccatum
est maximū, quod summo atq; inexplica-
bili odio Deus prosequitur, quia euellit
& ex-

*Hæresis &
mala eius.*

& extirpat radices omnium virtutum
fidem christianæ vitæ fundamenta
sine qua nullus Deo placere potest, pe-
tus destruit atque euertit.

Ex his colligere licet, quām grauias
multiplicia sint delicta nostra, quando
quidem illis adeò duram, seueram &
ribilem pœnam promeruerimus, ut
mirum Deus postremis his nostris tem-
poribus infinitas penè hæreses regnat
permiserit, potissimum excogitas & in-
troducedas à Magistris inhonestæ ac pe-
simæ vitæ, qui pestilentissimum doc-
næ suæ virus diffundentes in intellectu
proprio erroci ac dissipatores, in oper-
bus & effectis seditionis, & sanguinolenti
veræ Religionis, pacis & iustitiae destruc-
tores sunt & infensissimi hostes.

Heu nimium dolendum ac deplora-
dum est, septuaginta circiter annorum
spatio, ab eo videlicet tempore, quo Ma-
tinus Lutherus pestiferam suam hæresim
ab inferis reuocauit, tot egregias, nobilis-
simas & ditissimas prouincias, regio-
nes, & regna per hæreses istas desolatae
& destructæ. Sed cū hæc propriè ad in-
stitutum nostrum, materiam scilicet mi-
bulationum huic libello subiectam, non
spectent, & de ijsdem in alio quodam o-
pusculo de vita R.P. Ignati Loiolæ So-

L
cietat
manæ
eorum
tius le
histor
conser
eidem
centib
scet.
Ver
videat
in mu
sitater
eadem
as ade
enim
atque
nostr
cuius
quent

CV R
ret

E
f
sint, b

cietatis Iesu fundatoris, anno salutis humanae 1586. edito, latius egerim, nullam eorum h̄ic mentionem faciam, quin potius lectorem eō remittam, qui etiam ex historia deschismate Anglicano à me conscripta, quantum infernalis illa pestis eidem regno & regionibus circumiacentibus damni intulerit, liquidè cognoscet.

Verūm nunc ylterius progredientes, videamus quam ob causam Deus tanta in mundo mala, sectarum scilicet diuersitatem seu hæresēon patiatur, & cur eadem tot inclytas & nobiles Prouincias adeō seuerē affligat ac perdat. reuera enim pena & tribulatio ista, nos æquè atque illos concernit, siquidem Fratres nostri sunt, & membra S. matris Ecclesie cuius Filij sumus, quemadmodum in sequentibus capitulis ostendemus.

CAPVT V.

CVR DEVS HERESSES TOLERET, & qua ratione illarum medio potentiam suam reuelet.

ET si abusus & damna ex Hæresi profecta, maxima & pernitiosissima sunt, bona tamen quæ Deus inde producit &